

- Eg hvakk við, tá ið eg hoyrði buldur og brak, og bleiv samstundis skiftur móti einum borði. Síðan bleiv alt svart og minnist eg bara tað, ið hendi víðari, í brotum. Lítil ræðulig brot við minnum av ýlan, geylan og gráti.

at fáa sær okkurt at eta og drekka. Lagið var gott, og brúktu ungu menninir tað mesta av fyrsta kvøldinum á kendu gøtuni.

Um hálgum tvey tíðina høvdu vinmenninir funnu sær sess í eini barr nærhendis ein av gomlu bygningunum í kendu gøtuni, tá ið jarðskjálvtin rakti feruoydna.

- Síðsta staðið vit vitjaðu hetta kvøldið var White Corner, ið er ein gamal bygningur á Bar Street. Tað var hesin bygningurin, ið rapaði tá jarðskjálvtin rakti. Vit sótu uttanfyri barrina, tá jarðskjálvtin rakti, sigur Jósef Annfinnson.

Minnist í brotum

Sjálvur minnist Jósef Annfinnson lítið frá sjálvum jarðskjálvtanum, men greiðir í telefonini frá, at hann í dag einans minnist kvøldið aftur í brotum.

- Eg hvakk við, tá ið eg hoyrði buldur og brak, og bleiv samstundis syftur móti einum borði. Síðan bleiv alt svart og minnist eg bara tað, ið hendi víðari, í brotum. Lítil ræðulig brot við minnum av ýlan, geylan og gráti, sigur Jósef Annfinnson.

Fyri Jósef Annfinnson er tað tó eitt brot, ið er verri enn restin, og er tað eitt tað seinasta, ið hann minnist

rættiliga klárt hetta kvøldið.

- Eg hugdi upp beint áðrenn bygningurin rapaði, og sá ein stein rapa oman og lenda á mær. Tað er tað seinasta eg minnist, áðrenn alt gjørdist kámt, greiðir Jósef Annfinnson.

At tað kundi enda nógv verri enn tað gjørdi, er Jósef Annfinnson væl vitandi um. Ungu føroyingarnir vóru nevniliga staddir í somu barr sum 27 ára gamli svenskarin og 39 ára gamli turkin, ið lótu lív í jarðskjálvtanum, tá ein veggur í barrinum rapaði á teir.

Á eitt borð

Hvat hendi í kjalarvørrinum av jarðskjálvtanum er alt eitt sindur kámt hjá Jósef Annfinnsyni, men hann minnist, at hann fekk greitt vinmonnunum frá, at hann hevði pínu í rygginum. Vinmenninir gjørdur skjótt av, at teir ikki vildu taka nakran óneyðugan kjans við heilsuni hjá vinmanninum, og valdu tí at leggja hann á eitt av borðunum hjá barrini, ið teir lítlu lótu frammanundan høvdu sitið við.

- Ein sjúkrabilur kom eftir mær og bleiv eg fluttur á sjúkrahúsið, men eg bleiv liggjandi á hesum borðinum inn til eg fekk eina stovu. Haldi klokkan mundi vera seks um morgunin, tá ið eg

Her síggjast skaðarnir hjá Jósef.

endiliga slapp av hasum borðinum aftur, sigur Jósef Annfinnson, ið tá hevði ligið á barrborðinum í einar fyra tímar.

Ein av vinmonnunum fylgdi Jósef Annfinnsyni alla vegin til sjúkrahúsið, og hevði viðkomandi syrgt fyri, at foreldrini og familjan í Føroyum fingi at vita hvat gekk fyri seg. Á sjálvum sjúkrahúsinum fekk ungi føroyingurin alla ta hjálp, ið kundi hugsast.

- Eg eri ótrúliga væl nøgdur við viðgerðina, eg fekk á sjúkrahúsinum. Starvsfólkini vóru fitt, blíð og prátíngarsom, hóast tey kanska kundu lært meira enskt. Harumframt komu starvsfólk frá donsku sendistovuni á vitjan og hjálptu við ymiskum, greiðir Jósef Annfinnson frá.

Tað var tó ein hending á sjúkrahúsinum, ið ungi strandingurin kundi verið fyrriuttan.

- Eg var sloppin upp at ganga aftur, og var farin ein túr í sjúkrahúsinum, tá ein harður eftirskjálvtur rakti oynna. Eg var á veg oman gjøgnum trappurnar, tá ið alt fór at ristast aftur. Tað var ræðuligt at uppliva, og eg ristist í fleiri tímar aftaná, greiðir Jósef Annfinnson frá.

Sleppur heim

Kanningarnar á sjúkrahúsinum staðfestu, at ungi føroyingurin var heppin, tí einki brot var at síggja í rygginum.

- Tey siga eg havi eina

svera blóðsamling á niðara partinum av rygginum og eitt sindur omanfyri, men tibetur er einki brotið. So á tann hátt havi eg verið ótrúliga heppin, sigur Jósef Annfinnson.

Sunnudagin bleiv ungi føroyingurin útskrivaður, og mánadagin var hann til eina síðsta kanning, áðrenn hann sleppur heim aftur til Føroya.

- Danska tryggingarfelagið hevur fingið í lag, at eg fái sjúkraflutning úr Kos til Føroyar via Athen og Keypt-

mannahavn. So eg fari týsmorgunin og eri í Føroyum longu sama kvøld, sigur Jósef Annfinnson.

Tryggingin rindar ikki endurgjald til vinmennin, ið sostatt verða verandi á Kos, men tað misunnir Jósef Annfinnson teimum ikki.

- Eg havi aldrin verið so spentur at koma heim. Eg havi fingið boð um, at eg ikki sleppi út í sólina, so hetta er eingin ferja hjá mær. Eg fái ikki hendan pena brúna litin, ið øll tosa um, so tað mugu vinmenninir bara klára, sigur

Jósef Annfinnson, ið tó ikki hevur fingið ein so stóran skelk av hendingini, at hann ikki torir at fara á ferju einaferð seinni í lívinum.

- Eg ætli mær nokk onkran túr aftur, men eg fari at kanna hvussu er við jarðskjálvtum fyrst. Hetta fer jú altíð at liva í minninum, sigur Jósef Annfinnson.

Pápi:

Fingu boð í nátt um skadda sonin

Hendan samrøðan við pápan hjá Jósef Annfinnson stóð á in.fo fríggjadagin 21.07.2017.

- Vit eru í loypandi samband við hann, og hevur hann tað eftir umstøðunum gott. Hann hevur øgiliga pínu í rygginum, men tað fær hann onkran doyvandi heilivág fyri.

Tað sigur pápin at 20 ára gamla unga føroyinginum, sum í nátt kom til skaða í jarðskjálvtanum, ið rakti grikska oyggjahavið og Turkaland.

20 ára gamli ungi maðurin, ið er á ferju saman við trimum øðrum føroysk-

um vinmonnum á Kos, hevði ikki verið á oynni í meira enn eitt døgn, tá jarðskjálvtin rakti oynna. Pápin upplýsir, at sonurin og ein vinmaður sótu uttanfyri hotellið, tá jarðskjálvtin rakti.

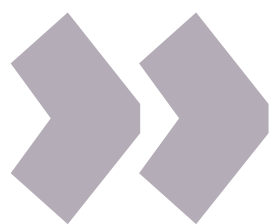
- Partar av húsinum har tey sótu rapaðu niður á hann og ein vinmann, og blivu teir fluttir á sjúkrahúsið til kanningar. Vinmaðurin bleiv útskrivaður, men sonur mín hevði so nógva pínu, at umhugsað varð at flyta hann til Athen. Tað bleiv tó ikki til nakað, sigur pápin.

Foreldrini fingi boðini um, at sonurin var komin

til skaða í nátt, tá foreldrini hjá einum av vinmonnunum ringdu og greiddu frá hvat var hent. Síðan hevur familjan verið í samband við lögreluna, og í morgun eydnaðist tað at fáa fatur á tryggingini og danska Uttanríkisráðnum.

Fólk hjá tryggingini eru á oynni og hava sent boð eftir læknum, ið skulu taka støðu til hvat er best at gera.

- Vit vilja sjálvandi hava sonin heim sum skjótast, men sum støðan er nú, so kann hann ikki sita í einum flogfari, sigur pápin.

- Eg var á veg oman gjøgnum trappurnar, tá ið alt fór at ristast aftur. Tað var ræðuligt at uppliva, og eg ristist í fleiri tímar aftaná.